

Ник. Вас. Ракитин

В ЛОННОТО НА МУРГАШ.

Денят бе химн от блясъци и слънце,
Нощта пристъпва кротка като смърт.
Над чуките наведеното слънце
Довършва бавно своя кръговржт.

Долината се в черен кръг затвори.
Копринена се дигли здрачина.
О тоя час, когато ми говори
Лесят с дълбоката си тишина,

Когато се разкрива без граници
На тайните и сенките светят,
И спомени като прелетни птици
В душата ми се вият и пицят.

Че слушах невга син невржстен,
Сега лесят ни шепне своята скржб:
Под всеки камък тук е гроб безкржстен,
Олтар запустен е под всеки джб.

МИНЗУХАРИ.

На нощта над свилените скути
Прогърме от хор молитва свята.
Първи гостенки дошли нечути
В ранен час събудиха гората.

И по още здрачните полени,
Като по задимени олтари,
Пламнаха свещици наредени:
Цъфналите жълти минзухари.